

— Торбаланци, на работа!

Двете пжргави момчета изкочили от торбата, сложили богата трапеза и казали:

— Заповядайте!

Кумицата и двете моми се облещили от очудване. Какво нямало на софрата: баници, баклави, печено прасенце, бял хляб, вино. . .

Гостил дядо кумицата и момите, па извикал:

— Торбаланци, ха в торбата!

Момчетата се спустнали, сжбрали всичко и сами се скрили в торбата.

Кумицата занемяла от очудване, а дядо се смее, та премира.

През нощта кумицата завела дядото да спи в друга стая. Тя повикала джщерите си и се хванали на работа. Шили цяла нощ и ошили торба сжщо като на кума им.

На сутринта стареца тржгнал да си отиде. Те му дали тяхната торба, а взели неговата.

Отишал си дядо у дома и още от пжтната врата завикал:

— Ей, бабо, излез да ме срещнеш като цар, а не като сиромас!

Излязла бабата, погледнала — дядото се вржща засмян до уши. Той влязжл в кжщи и извикал господарски:

— Торболанци, на работа!

Ала торбичката останала свита. Нищо не шавнало в нея.

Грабнала бабата ржжена, че като забрала дядото:

— Ах ти, джртако, с мене ли ще се подиграваш?

Наложила му бабата гжрба с ржжена. Заплакал дядото, излязжл и право при жерава отишжл.

— Жераве, синко, така и така ми се случи, — заплакал стареца.

— торбичката не работи, торбаланците избягали. . .

